

DETERMINAREA DISTRIBUTIEI CAMPULUI MAGNETIC

1. Chestiuni teoretice

Câmpul magnetic poate fi stabilit de *conductoare parcurse de curent de conducție, de corpurile încărcate cu sarcini electrice aflate în mișcare, de fluxul electric variabil în timp și de corpurile magnetizate*

Câmpul magnetic produs de substanțele magnetizate se numește câmp magnetostatic (în acest regim mărimile de stare nu variază în timp și nu au loc transformări de energie).

Câmpul magnetic produs de curentul continuu ce trece prin conductoare, este un câmp magnetic staționar (mărimile de stare nu variază în timp dar au loc transformări de energie) Dacă curentul este variabil în timp (mărimile de stare variază în timp), câmpului magnetic i se asociază inseparabil câmpul electric și împreună se condiționează reciproc, alcătuind câmpul electromagnetic. Câmpul magnetic este câmpul electromagnetic considerat din punctul de vedere al proprietăților lui magnetice Fenomenul test pentru detectarea speciei de mărimi care caracterizează câmpul magnetic în vid constă din exercitarea de forțe și cupluri asupra *corpurilor încărcate cu sarcini electrice în mișcare, asupra corpurilor magnetizate, sau asupra conductoarelor parcurse de curent electric de conducție* situate în câmp magnetic. Practic acestea definesc sursele câmpului magnetic *Mărimia vectorială de stare a câmpului magnetic în vid $\vec{B}_v(\vec{r})$ se numește inducție magnetică în vid* care este o mărime primitivă. În corpurile câmpul magnetic este complet definit de perechea de mărimi inducție și intensitate câmp magnetic. Teorema fundamentală a câmpurilor de vectori pentru câmpul magnetic se enunță astfel: câmpul magnetic caracterizat de perechea de mărimi \vec{B} și \vec{H} este complet determinat dacă se cunosc: $\text{rot } \vec{H} = \vec{J}$ și $\text{div } \vec{B} = 0$ în fiecare punct din domeniul V_Σ și dacă în fiecare punct de pe frontiera Σ se cunoaște fie componenta normală a inducției \vec{B}_n , fie componenta tangentială a intensității \vec{H}_t .

În regim magnetic staționar mărimile nu variază în timp iar ecuațiile câmpului electromagnetic sunt decuplate pe cele două câmpuri electric și magnetic Ecuațiile câmpului magnetic pot fi restrânse prin introducerea potențialului magnetic vector \vec{A} la o singură ecuație de ordinul II $\frac{1}{\mu} \Delta \vec{A} + \sigma \text{grad}(V) = 0$ unde $-\sigma \text{grad}(V) = \vec{J}$ densitatea de curent ce parcurge conductorul de conductivitate σ .

Câmpul magnetic fiind un câmp solenoidal, potențialul vector se definește la fel ca în vid $\text{rot } \vec{A} = \vec{B}$ În regim staționar se adoptă $\text{div } \vec{A} = 0$ condiția numită *condiția de etalonare Coulomb*

Înlocuind $\text{div } \vec{A} = 0$; $\text{rot } \vec{H} = \vec{J}$ rezultă $-\Delta \vec{A} = \mu \vec{J} + \text{grad} \mu \times \vec{H}$ sau

$$\Delta \vec{A} = -\mu \vec{J} - \text{grad} \mu \times \vec{H}$$

În cazul domeniilor omogene pe porțiuni, în fiecare subdomeniu permeabilitatea fiind constantă, ecuația de mai sus are forma $\Delta \vec{A} = -\mu \vec{J}$ numită *ecuația vectorială a lui Poisson*

Dacă $\vec{J} = 0$ atunci se obține $\Delta \vec{A} = 0$ numită *ecuația vectorială a lui Laplace*.

Partea neomogenă a ecuației Poisson, proporțională cu densitatea curentului electric de conducție constituie sursa câmpului magnetic staționar. Soluțiile ecuației Laplace se numesc funcții vectoriale armonice însă rezolvarea ecuațiilor Poisson și Laplace necesită cunoașterea condițiilor pe frontieră.

Deși formal potențialele scalar V și vector \mathbf{A} satisfac ecuații de același tip, Poisson respectiv Laplace, restricția pe care o impune condiția de etalonare $\text{div} \mathbf{A} = 0$ implică pentru vectorul \mathbf{A} o formulare diferită a condițiilor pe frontiera domeniului. De exemplu, într-un sistem de coordonate carteziane ecuația Laplace sau Poisson se descompune în trei ecuații scalare în care condițiile pe frontieră ale acestor ecuații nu stabilesc direct condițiile pe frontieră pentru ecuația vectorială. Pentru a evita descompunerea ecuației vectoriale în trei ecuații scalare, ecuații dependente ca formă de scriere de sistemul de coordonate se preferă scrierea acestora în forma nedezvoltată, valabilă în orice sistem de coordonate $\text{rot}(\text{rot} \mathbf{A}) = \mu \mathbf{J}$, respectiv $\text{rot}(\text{rot} \mathbf{A}) = 0$

Condițiile pe frontiera domeniului de calcul se determina din aplicarea formulelor câmpului magnetic pe suprafețele de discontinuitate. Astfel: din $\text{div} \mathbf{B} = 0$ rezultă $\mathbf{n} \cdot \mathbf{B} = \mathbf{n} \cdot \text{rot} \mathbf{A} = \mathbf{n} \cdot (\mathbf{n} \times \mathbf{A}) = 0$ relație ce se anulează dacă $\mathbf{n} \times \mathbf{A} = 0$ (conservarea componentei tangențiale a lui \mathbf{A}) sau utilizând proprietățile produsului mixt $(\mathbf{n} \times \mathbf{n}) \cdot \mathbf{A} = 0$ rezultă $\mathbf{A} \neq 0$ (valoare impusă potențialului) deoarece $\mathbf{n} \times \mathbf{n} = 0$. Din legea circuitului magnetic aplicată pe suprafețele de discontinuitate ce nu conțin pânze de curent rezultă $\text{rot} \mathbf{H} = \mathbf{n} \times \mathbf{H} = 0$ (condiție de tip Neumann denumită și naturală) Condiția de tip natural conduce la conservarea derivatei după normala a potențialului vector, altfel spus dacă o linie de câmp întindea frontiera acesata este lasată să treacă.

2. Exemple de determinare a distribuției câmpului magnetic

2.1 Câmpul magnetic al unui conductor

Un conductor parcurs de curent produce în spațiu înconjurător inducția magnetică

$$\vec{B}_1 = \frac{\mu_0 I_1}{2 \cdot \pi \cdot r} \vec{e}_\phi \text{ respective potențialul magnetic satisface ecuația } \text{rot}(\text{rot} \mathbf{A}) = \mu \mathbf{J} \text{ în}$$

interiorul conductorului și $\text{rot}(\text{rot} \mathbf{A}) = 0$ în exteriorul acestuia.

Ecuațiile de ordin I ale câmpului magnetic în scrierea soft-ului PDEase sunt

$$\text{curl } \mathbf{H} = \mathbf{J}$$

$$\text{div } \mathbf{B} = 0$$

$$\mathbf{B} = \mu \mathbf{H}$$

\mathbf{B} densitate flux magnetic

\mathbf{H} intensitate câmp magnetic

\mathbf{J} densitate de curent

μ permeabilitatea mediului.

Prin introducerea potențialului magnetic vector \mathbf{A} relația dintre inducție și potențial este $\mathbf{B} = \text{curl } \mathbf{A}$ Potențialul vector are componenta numai după axa z (perpendiculară pe planul de calcul) $\mathbf{A}(0,0,A)$ ceea ce conduce la ecuația de ordin II

$$\text{curl}((1/\mu) * \text{curl } \mathbf{A}) = \mathbf{J}$$

Condiția de etalonare este

$$\text{div } \mathbf{A} = 0.$$

Această condiție este satisfăcută dacă

$$\text{curl}((1/\mu) * \text{curl } (\mathbf{A})) = \mathbf{J}(x,y) \quad \text{în conductor}$$

$$\mathbf{A} = g(x,y) \quad \text{pe frontieră (la mare departare de conductor } \mathbf{A}=0)$$

Dependenta inducției magnetice de potențialul vector este exprimată prin relațiile $B = (dx(A), -dy(A), 0)$

Title "Campul unui conductor infinit"

Variables A

Definitions

$\mu = 1$ { permeabilitatea }

$\text{rmu} = 1/\mu$

$J = 0$ current = 10

$B_x = dx(A)$ $B_y = -dy(A)$ $B_{abs} = \sqrt{b_x^2 + b_y^2}$

Initial values

$A = 2$

Equations

$\text{curl}(\text{rmu} * \text{curl}(A)) = J$

Boundaries

Region 1

$\text{value}(A) = 0$

start(-10,0) arc(center=0,0) angle 360 to finish

Region 2

$J = \text{current}$

start (-1,0) arc(center=0,0) angle 360 to finish

Monitors

contour(A) as "Potential"

Plots

contour(A)

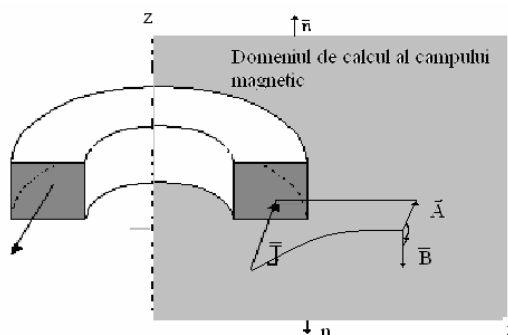
elevation(babs) from(0,0) to (10,0)

surface(A) as "Magnetic Potential"

End

2.2 Campul magnetic al unei spire

Urmărim să determinăm câmpul magnetic produs de o spirală parcursă de curentul continuu I , spirală de rază interioară $r_i = 0,1$ și rază exterioară $r_e = 0,2$. Sistemul de coordonate se alege în simetria sursei de câmp magnetic, adică spira parcursă de curentul I . Curentul continuu I are densitatea \mathbf{J} orientată după versorul \mathbf{e}_ϕ producând câmp magnetic în planul (r, z) .

Din cauza simetriei domeniul de calcul se alege conform figurii Condițiile la limită pentru potențialul vector \mathbf{A}_ϕ sunt : in axa spirei $\mathbf{A}_\phi = \mathbf{0}$, iar după axa z și la distanța r de axa spirei , $\vec{n} \times \vec{A} = 0$ condiție dedusă din conservarea inducției magnetice pe suprafața de discontinuitate $\text{rot}_s \vec{A} = \vec{n} \times \vec{A} = 0$.

Title "*Camp produs de o spira*"

Select

```
errlim= 1e-4      contours= 20
contourgrid= 30    vectorgrid= 30
surfacegrid= 30
alias(x)= "Radius"  alias(y)= "Z"
```

Variables

A_phi

Definitions

```
r1= 0.1      r2= 0.2      r3= 2.0
L12= 0.2      L3= 1.0
mu0= 4*pi*1e-7  mu= mu0      J
Br= -dy(A_phi)  Bz= (1/x)* dx(x*A_phi)
Babs= sqrt(Br**2+Bz**2)
small= 1e-30
```

Equations

```
dy[ (1/mu)*dy(A_phi)]+ dx[ 1/(mu*x)* dx(x*A_phi)]+ J= 0
```

Boundaries

```
region 1
J= 0
start(0,-L3)    value(A_phi)= 0
line to (r3,-L3) to (r3,L3) to (0,L3) to finish
region 2
J= 1    { spira }
start(r1,-L12)
line to (r2,-L12) to (r2,L12) to (r1,L12) to finish
```

Monitors

```
contour(A_phi)
```

Plots

```
contour(A_phi)
contour(Babs)      contour( log10(Babs+ small))
contour(Br)        contour(Bz)
vector(Br/Babs, Bz/Babs)
surface( Babs)
```

End

Tema 1. Studiați distribuția câmpului magnetic pentru o bobina cu 5 spire unde distanța dintre spire este $L_s = 0.2$ mm

2 Studiați distribuția câmpului magnetic și forțele electrodinamice pe unitatea de lungime între două bobine coaxiale distanțate la 0,2mm ,bobine cu 5 spire având distanța dintre spire $L_s = 0.2$ mm